

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۴/۱۸

دوکتور صلاح الدین سعیدی

مصالحه و مذاکره سیاسی چیست؟

ملاقات رهبران سیاسی و حکومتی حاکمیت افغانی- حاکمیت کابل را دو روز قبل با ۲۵۰ تن که امتیاز رفتن به دوحه به خاطر مذاکره و مصالحه با طالبان را حاصل کردن و عده شان سه چار روز به هتل های مجلل دوبی دوحه سپری خواهند کرد، از طریق یوتیوب به دقت تام دیدم و شنیدم.

ملاحظه جناب خلیلی رئیس شورای عالی صلح افغانستان در مورد تعداد ۲۵۰ تن از کابل و اعتراض جانب طالب به آن توجه من را نیز جلب کرد.

اما سوال مرکزی درین است که هدف ازین نشست در مرتبه چیست؟ مذاکره و توافق یا زمینه سازی برای آن؟ منظور شناختاندن افغانستان برای کسانی است که بیش از ۵۰ فیصد کشور را تحت تسلط دارند و یا یک نشست تعارفی و شکلی چیزی است که قبلاً بین امریکا و طالبان توافق شده و عمران خان صدراعظم پاکستان آنرا چندین مرتبه علی الرغم اعتراض حاکمیت افغانی از کابل اعتراض کرد؟

معمول در همچوقضایا و حل مشاکل مشابه، بعد از خسته شدن تمام جوانب نشستهای متعدد مقدماتی صورت گرفته و بلاخره متخصصین فن پنج الی مثلاً ۱۹ تن باهم نشسته و در فضای دور از میدیا همه چیز را توافق و جهت امضای شکلی اشخاص دست اول طی مراسم و حضور تضمین ها و نظارت جهانی این قضایا به پایان میرسانند. مشکل مانند موافقات ژنیو ۱۹۸۸م. در مورد افغانستان زمانی قوت میگیرد که جامعه بین المللی از تعهدات خویش در برابر مطالب تعهد شده نظارت نه کند و یا نظارت کرده نه تواند و اعتبار تعهد صورت گرفته بسیار ضعیف شود. مثالهای صلح با آقای حاکمتیار و داکتر نجیب الله، ازین حالات اند.

اما درین میان جهت رسیدن به صلح با عزت، و یا استقامت وضع به جهت اهداف شان، یکی وقت دارد و دیگری ندارد و ملت افغان صلح باعزت و دوامدار میخواهد.

به محاسبه من این نشست دوحه کم و بیش ترکیب از این همه اهداف است که امید خبر باشد و نشست های کاری بعدی کار را ادامه دهند!

اگر عوض ۲۵۰ تن به قطر به تعداد بیست تن و ضمایم شان تحت تضمین های جهانی، به کابل آورده میشدند و در کابل این تعارفات صورت میگرفت بهتر نمی بود؟ همانای که امنیت نمایندگی طالب را در دوبی و دوحه میگیرند، در کابل نیز میتوانند. خبر امید این کار در نشست های بعدی صورت گیرد.

و اما درین نشست در ارگ سخنان ارزشمند و رهنمودی استاد سیاف توجه من را جلب کرد. در سخنان وی که همه درس و کتاب رهنمود بود یک عدم دقت میبینم که آن مشکل تعداد زیاد از عوام و سیاسیون کشور و جهان هم است. و آن عدم درک تفاوت مصالحه سیاسی با مصالحه ایدئولوژیکی. ما با حرکت طالب مصالحه ایدئولوژیکی نداریم. ما چنانچه جناب استاد سیاف گفتند نزدیک ساختن و یا قصد تغیر فهم و برداشت از دین را با برداشت خود از دین طی نشست برای مصالحه سیاسی نداریم و این ضیاع وقت مذاکره است. میز مذاکره و مفاهمه سیاسی میز تغیر دادن فهم، برداشت دینی و نسخه کس نیست. آن کار در محل و وقت دیگر و منبر و مناظره است و در میز مذاکره میز مناظره و مناقشه نیست!

امید درین جلسات سوال مطرح موجود در مورد آینده و حال افغانستان و جامعه از اطراف قضیه پرسیده شود و جواب های دقیق و روشن ملت ما از بدست آوردن مواضع اطراق قضیه، روشن بدست آید!

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

امید و برحق است تا تمرکز اساسی برین شود که مبارزه سیاسی را بخاطر مشروعیت تطبیق فهم و نسخه خود را چگونه از ملت و به طور متمدن و بدون استعمال قوه چگونه حاصل کنیم.

امید ملت فرصت و دید روشن پیدا کند که کی به اینوطن صلح و استقرار و کی جنگ و خرابی به بار میآورد. با داشتن جواب روشن به این سوال سرباز وطن با اعتماد و اعتقاد از ملت و ناموس ملت فرصت دفاع داشته باشد. و من الله التوفیق